

La marxa d'Izpisúa

JUAN Carlos Izpisúa ha plegat del càrrec de director del Centre de Medicina Regenerativa de Barcelona (CMRB). Inaugurat el 2004, el CMRB ha centrat la seva tasca en un àmbit capdavanter, com és el de la medicina regenerativa basada en cèl·lules mare. La marxa d'un científic de projecció mundial, i Izpisúa ho és, convida a fer consideracions sobre el tractament que es dóna a la ciència a Espanya, particularment en època de crisi i retallades. Però, aquesta vegada, és molt convenient conèixer les circumstàncies que envolten el cas abans de censurar les institucions que han de vetllar per la bona marxa d'entitats com ara el CMRB.

El Govern central i la Generalitat, que financen cada un amb 1,7 milions d'euros anuals el CMRB, són responsables d'aquesta entitat científica i, com a tals, diària de les crítiques potencials derivades de la marxa d'Izpisúa. Però en aquesta ocasió no podem parlar d'una fuga propiciada per retallades de dotacions, ja que es mantenen; i, en propietat, tampoc no s'ha de parlar d'una dimissió, ja que la sortida d'Izpisúa es produeix més a petició dels seus patrocinadors espanyols que a iniciativa del científic.

Els centres científics d'elit a l'estil del CMRB tenen dues comeses principals. Una és impulsar línies d'in-

vestigació que permetin avenços tangibles i generin nous recursos a favor, per exemple, de la salut. L'altra passa per interactuar amb els centres que integren el teixit científic local, per ampliar la base i el rendiment col·lectius. Doncs bé, bona part de la comunitat científica catalana estima que la tasca d'Izpisúa no ha estat, en aquest sentit, tant satisfactòria com era d'esperar. Opina també que Izpisúa, que mai no va abandonar el seu compromís amb el Salk Institute de Califòrnia, va utilitzar la base barcelonina com un focus deslocalitzat de producció científica; un focus que, a diferència de centres com l'Institut de Ciències Fotòniques, el Centre de Regulació Genòmica o l'Institut de Recerca Biomèdica, no ha creat grups d'investigació propis ni s'ha relacionat adequadament amb el seu entorn professional ni ha obtingut ajuts europeus rellevants ni, en definitiva, ha tingut un impacte apreciable en indústries locals d'última generació.

Izpisúa és un molt bon investigador. Sens dubte destaca més en la comesa esmentada que en la de director d'un centre com el CMRB. Aquesta entitat quedarà ara en mans d'Àngel Raya, que comptarà amb els mateixos recursos que el seu antecessor, i que té com a compromís convertir-lo en un centre excel·lent i gestionar-lo d'una manera més productiva per a la nostra societat.